

עמ"ת 23614/06/15 - א א נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

23 יוני 2015

עמ"ת 23614-06-15 א(עציר) נ' פרקליטות מחוז מרכז

לפני כב' השופטת דבורה עטר

העורר
נגד
המשיבה
א א
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העורר - עו"ד שלומציון גבאי-מנדלמן

ב"כ המשיבה - עו"ד עומרי גיל

העורר הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון, מיום 02.06.15, בגדרה הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.
2. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של פרסום והחזקת תועבה (ריבוי עבירות), בעילת אסורה בהסכמה, מעשה סדום בקטינה שטרם מלאו לה 16, מעשה מגונה בפומבי, הטרדה מינית, מכירת משקה משכר לקטין, מעשה מגונה וכן מעשה מגונה בפני קטינה שהיא בת משפחתו בשתי הזדמנויות.
3. בית משפט קמא בדבר קיומן של ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לעורר בכתב האישום. בהחלטתו סקר בית משפט קמא את המפורט בתסקיר המעצר, את מידת המסוכנות הנשקפת מהמשיב, וכן את חלופת המעצר המוצעת, ובא לכלל מסקנה כי אין להורות על שחרורו של המשיב לחלופת המעצר המוצעת, תוך מתן הדעת לכלל ההיבטים המפורטים בהחלטתו, לרבות הסיבה בגינה שירות המבחן אינו

ממליץ על שחרורו של העורר, וזאת נוכח הגעת אחייניתו, נושא האישום הרביעי, לחופשת מולדת בארץ ביחד עם בני משפחתה, וההשפעה שיהיה בכך על כלל מרקם היחסים המשפחתיים.

4. ב"כ העורר טענה כי בית משפט קמא נקלע לכלל טעות בעת שלא מצא להורות על שחרורו של העורר לחלופת המעצר המוצעת. בהקשר לכך הפנתה למתואר בתסקיר המעצר בהקשר ליכולתם של המפקחים המוצעים לאיין את המסוכנות הנשקפת מהעורר. עוד טענה כי לא נמצא בסיס בהודעות ההורים במשטרה לקביעת בית משפט קמא כי לא מנעו מהעורר לשמש כבייביסיטר לקטינות בעת ביצוע האירוע השני, כמפורט באישום הרביעי, כמו גם באשר להיעדר פנייה למשטרה חרף בקשת כלתם לעשות כן. בהסתמך על פסיקה שהגישה, טענה ב"כ העורר כי גם במקרים שרף החומרה גבוה מזה של העורר, ואף בכאלה בהם לא נמצאו מפקחים ראויים כפי שנמצאו בעניינו של העורר, הורה בית המשפט על שחרור ועתרה לבית משפט לקבל את הערר ולהורות כאמור, והכל כמפורט בטיעוני הדלעיל.

5. ב"כ המשיבה טען כי החלטת בית משפט קמא נשענת על אדנים מוצקים. הוא הדגיש את האמור בתסקיר המעצר בהקשר למסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיב, לקושי לשלוט בהתנהגותו הבעייתית, חרף ניסיון להציב לו גבול ברור מצד הוריו. עוד הדגיש כי החלטת בית משפט קמא בהקשר לעולה מהודעות ההורים נסמכת על המפורט בהן. הוסיף והדגיש ב"כ המשיבה בדבר היעדר המלצת שירות המבחן, נוכח הגעת האחיינית לארץ ומרקם היחסים המשפחתי, ואף מעבר לנדרש את העובדה כי הטיפול המוצע אין בו כדי ליתן מענה מידי למסוכנות הנשקפת מהעורר.

6. מתסקיר המעצר שהוגש בעניינו של העורר עלה בדבר רמת הסיכון הגבוהה במצבו של העורר להישנות התנהגות מינית פוגענית כלפי קטינות, לצד יכולתו לפעול באופן מתוחכם כלפי סביבתו, כפי שציין בית משפט קמא, כמו גם הקושי של העורר לשלוט בהתנהגותו הבעייתית, למרות הבנתו את חומרה, וחרף המצוקה הנפשית המלווה אותו בהתנהגות זו, ואף הערכת מדובר בסטייה מינית פדופילית המקובעת אצל המשיב.

בית משפט קמא לא התעלם מהמפורט בתסקיר המעצר בהקשר ליכולתם של ההורים לפעול למען צמצום גורמי הסיכון בסביבתו של המשיב, וגם בכל הנוגע לגיסו, ואף באשר להשפעתה המרתיעה של המפקחת הנוספת המוצעת שהיא שכנה של ההורים, העובדת כעובדת סוציאלית בבית חולים.

בסופו של התסקיר, שירות המבחן אינו ממליץ על שחרורו של העורר בעיתוי הנוכחי, וזאת נוכח העובדה כי האחיינית בא ביצע לכאורה העורר שתי עבירות מעשה מגונה, מגיעה לחופשת מולדת ביחד עם בני משפחתה לארץ, ונוכח הפגיעה הצפויה כמתואר במרקם היחסים במשפחה המורחבת, מעצם שחרורו של העורר למעצר, ובשים לב לחלופת המעצר המוצעת.

עניין זה בא לידי ביטוי בהחלטת בית משפט קמא, ואולם לא כנימוק בלעדי.

בית משפט קמא מצא בעייתיות באופן התנהלותו של המשיב בהקשר לחלופת המעצר המוצעת, וזאת כפי שתואר בתסקיר המעצר בעובדה שחרף הצבת הגבול הברור מצד הוריו, ביחס להתנהגותו המינית

הפוגענית כלפי האחיינית, התקשה להימנע ממנה.

ב"כ העורר הפנתה את בית המשפט להודעתה של אמו של העורר וטענה כי לא נמצאה אינדיקציה לאמור בהחלטת בית משפט קמא כי לא מנעו מהעורר לשמש כבייבי סיטר לקטינות בנות המשפחה בעת ביצוע האירוע השני המתואר.

עיון בהודעה העלה כי אומנם אין המדובר בעיתוי הספציפי של האירוע השני, ואולם, עלה כי בעת שמשפחת הקטינות היתה בארץ בשנת שבתון, כל המשפחה התגייסה לשמש כשמרטפים והעורר ביניהם, כפי שנהג תמיד. גם העדר הפניה למשטרה מוצאת אינדיקציה בחומר החקירה.

7. הוצגה בפני בית המשפט פסיקה. כל מקרה לגופו. בנסיבות בהן בסופו של יום גם בית משפט קמא אינו ממליץ על שחרורו של העורר לחלופת מעצר בעת הזאת ומכלל האמור לעיל, לא מצאתי כי טעה בית משפט קמא בעת שלא הורה כאמור ודין הערר להידחות.

ניתנה והודעה היום ו' תמוז תשע"ה, 23/06/2015 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר , שופטת